

fer, hvis Tilstedeværelse kan straffes efter Lovgivningen, saa denne Bestemmelse kan aldeles ikke gaa. — Saa er der dernæst Bestemmelsen om, at der med Hensyn til den Ret, Bragfisterne have til det bjærgede, skal etableres en ny Regel. Jeg kan aldeles ikke gaa ind paa, at en saadan Bestemmelse optages i Lovforslaget. Det er noget, som angaar Justitsministeriet, det maa virkelig komme ind som Led i en almindelig Bestemmelse om Forandring af de gældende Regler om Behandling af Braggods. Det kan dog virkelig ikke gaa an, at der for de Brags Bedkommende, som ere blevne uskadeliggjorte for Sejlsadsen ved Marineministeriets Foranstaltning, skal gælde ganske andre Regler for Brags Behandling, end der gælder for Braggods, taget fra alle andre Brag i Landet. Det synes jeg, er umuligt. Det, maa virkelig afgøres i Medfør af de almindelige Love og kan ikke afgøres ved en særlig Bestemmelse her. Jeg synes ogsaa, at dette er en Sag, som ligger ganske uden for, hvad der her ligger for, hvad det gælder om i denne Lov, er ikke at sikre Bragfisterne, men at sikre Sejlsadsen. Om Bragfisterne skulle sælge ved offentlig Auktion eller straks have Lov at tage Tingene eller sælge paa anden Maade, det er jo noget, der har overordentlig lidt at sige ved Siden af Spørgsmaalet om at tilvejebringe Sikkerhed for Sejlsadsen i Farvandet, saa jeg kan ikke se, at dette er noget, som kan have sin Plads her. Naar jeg saaledes her har udtalt mig mod de paagældende Bestemmelser, er det ingenlunde, fordi jeg er imod Udvalgets Bestræbelser for ikke at komme Bragfisterne i Vejen — jeg ønsker det overordentlig gerne — men jeg forstirer, at det vil blive en meget vanskelig Sag. Jeg forbeholder mig at tænke over Sagen og mellem 2den og 3dje Behandling at forhandle med det ærede Udvalg, thi jeg vil samme Maal som Udvalget, jeg vil overmaade gerne forene Sejlsadsens Sikkerhed med Bragfisternes Interesser. Men jeg gentager det, at man maa huske paa, at der her ikke er Tale om Brag i Almindelighed, men kun om disse forholdsvis enkelte Brag, som ved det offentlige Foranstaltning ere blevne uskadeliggjorte. Og jeg skal tilføje, at de i Fremtiden skulle blive bedre uskadeliggjorte end hidtil, thi naar jeg hører, at Folk har mistet Antre i dem, skulle vi not i Fremtiden tage dem bedre bort, end vi have gjort hidtil. Der er altsaa kun Tale om disse saa Brag, og saa, siger jeg, maa man ved disse saa Brag virkelig først tage Hensyn til Slibsfartens Sikkerhed og ikke der gøre mere for Bragfisterne, end hvad der kan bestaa i Samklang med Hovedformalet. Men jeg

gentager det, jeg er overmaade villig til at gøre, hvad jeg kan, for at naa et saadant Maal. Jeg vil selvfølgelig helst have Mindretallets Underændringsforslag vedtaget, idet jeg ligesom Mindretallet heller ikke tror, at det vil gøre Bragfisterne stor Skade, da Marineministeriet selvfølgelig vil tage alt muligt Hensyn til dem. Men hvis dette ikke skulde kunne naas, kunne vi forsøge, om man ikke kunde vælge en anden Maade; saaledes som Ændringsforslaget foreligger, kan jeg virkelig ikke gaa ind paa det i sin Helhed.

Ordføreren (Oscar Hansen): Jeg er enig med den højtærede Minister og det ærede Mindretal i, at Hovedsagen naturligvis er at sikre Sejlsadsen, men ved Siden heraf er det ogsaa en væsentlig Ting ikke at fylde Farvandet med døde Brag. Disse kunne eventuelt ikke blot over for Ankerkættinger og Stikergarn, men ogsaa ved stærkt Lavvande og paa mange andre Maader komme til at virke generende. Jeg maa bede det høje Ting lægge Mærke til, at der ikke er kommet en eneste Realitetsindvending mod Udvalgsflertallets Affattelse af Lovforslaget. Der er ikke paavist et eneste Tilfælde, hvor det kunde virke skadeligt, hvis man vedtog det. Man siger, det er farligt, fordi der er Tale om Dykkere, og Dykkere ikke ere edsfæstede o. s. v. Men Sagen er, at Lovforslaget ganske simpelt gaar ud paa dette, at hvis Dykkerne arbejde under den Dybde, til hvilken Ministeriet har bortsprængt Braget, saa har han ikke noget at gøre med Afmærkningen, men hvis han arbejder saaledes, at denne Dybde formindskes, saa skal der afmærkes. Det er den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, og endnu er der ikke paavist et eneste Tilfælde, hvor det kunde komme til Kollision mellem Bestemmelserne her og Sejlsadsens Interesser, naar disse Bestemmelser overholdes. For at de skulle overholdes, er der henvist til en edelig Forsikring, og saa vil Marineministeren i det Dødblik, han har faaet Meddelelse om Bragfisteriets Paabegyndelse, ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt paa Arbejdets Udførelse. Altsaa Sagen staar saaledes, at vi tilbyde en Dykkers edelige Forsikring om, at Vandstandshøjden ikke formindskes under eller efter Arbejdet, og hvis den formindskes under Arbejdet, har han en Forpligtelse til at afmærke Stedet. Jeg ser ikke, at der er nogen Fare deri, og før det er paavist en positiv Fare, kan jeg ikke slaa mig til No med ganske almindelige Talemaader om Sejlsadsens Fremme o. s. v., som man selvfølgelig alle er enig om, og hvoraf det aldrig er faldet Udvalget ind at betvivle Hensigtsmæssigheden